

Artikel i "Åran" 1954.

Pargas Roddklubb - Pargas Kalks Roddare.

Pargas Roddklubb bildades någon gång på våren 1937, då undertecknad samlade ihop några skyddskårsvalbåtsroddare, till vilka också slöt sig några elever vid Pargas Kalkbergs Åbo yrkesskola, där idrottsintresset alltid varit stort. Utriggarroddens prima principia inlärdes först nöd- torftigt i skyddskårens valbåtar, varpå man steg i klubbens med Kalkbergs- bolagets benägna bistånd nyförvärvade utriggare, vilken var ingen mindre än akademistudenternas Årorika, men vid detta laget betydligt ålderstigna - 50 år. - "Festina lente". Tack vare stort intresse och goda anlag hos roddarna gjordes sådana framsteg, att man på eftersommaren i propaganda- syfte vågade sig på en tävling, till vilken inbjöds Åbo Akademis lag. Par- gas' första tävlande utriggarlag hade följande manskap: 1. Helge Helander, 2. Torsten Nurmi, 3. Runar Lönnqvist, 4. Birger Blessing, cox Bertel Jo- hansson. Tävlingsbanan var den även senare några gånger använda Långhol- men - Malmviken, med mål vid simingrätningen. Vädret var vackert, men nå- got blåsigt, vilket kom gamla "Festina lentes" skavanker att träda i öppen dag. Hon vattenfylldes sakta men säkert, och i sjögången var förens och akterns rörelser ingalunda samstämmiga. Att akademistudenternas robusta "Öl-Göran" i motsats härtill var en verklig högsjöbåt, var dock naturligt- vis inte enda orsaken till att dessa avgick med segern. Någon "utklassning" av pargaslaget blev det emellertid ej.

Följande sommar fortsattes träningen, men upphörde tyvärr snart, se- dan båten, alla yrkesskickliga bemödanden på Kalkbergsbolagets verkstad och båtslip till trots, småningom förlorat all sjövärdighet. Sommaren 1939 lyckades "Academia" inte få ihop något lag - studentklubbarnas ständigt hotande öde - och var då nog gentila att i stället utlåna sin 1938 från Tyskland inköpta Pirsch-båt till Pargas. Här igångsattes ofördröjligen träningen med sikte på ett deltagande i årets fiäländska mästerskap, som skulle äga rum i Helsingfors. En god stomme av tävlinglaget från 1937 fanns kvar. Blessing, som för studier vistades på annan ort, ersattes på stroke-platsen av Torsten Nurmi, och i stället fick vi en ny tvåa, Urho

Rannikko, en präktig idrottstyp. "Juan" Johansson, som under tiden vuxit ifrån sina coxdimensioner, lämnade platsen åt en sommarpraktikant vid bolaget, Josef Lundqvist. Som reserv vid olika åror fungerade Keijo Lundén. Tyvärr kunde han därigenom inte få en tillräcklig träning, vilket sedermera skulle bli ödesdigert. Då det inte fanns mer än en båt och tränaren dessutom själv rodde med i tävlingslaget var det omöjligt att ställa upp ett fullgott reservlag, även om manskap därtill möjligen skulle kunnat hopbringas. Träningen bedrevs emellertid energiskt och med beaktande av de lärdomar - "Fairbairn"; - som undertecknad tidigare på våren inhämtat på en instruktörskurs i Stockholm. Jag tror faktiskt vi kom till ett ganska gott resultat, vilket visade sig i försökstävlingen vid mästerskapen, då vi in på mållinjen pressade mästarna Helsingfors Roddklubb. "Pargaslaget gjorde sensation", var en rubrik i Hufvudstadsbladet, som tippade att laget i finalen följande dag skulle bli farligt. Men så var oturen framme, Arrangörerna ändrade av någon anledning starten för utriggade fyror, så att den kom att äga rum 2 timmar tidigare. Härvid underrättades de tävlande först på söndagsmorgonen, och ettan Helander, som bodde hos bekanta och redan begett sig ut med dessa någonstans, kunde trots stora ansträngningar ej få bud i tid. Keijo fick rycka in i stället, men kunde otillräckligt tränad och mindre samrodd med de andra som han var inte rätta situationen. "Genom denna arrangörstabbe gick Pargas miste om en klar chans", kommenterade Hbl.

Den paus, som kriget förorsakade, blev för Pargas Roddklubb längre, då en användbar båt fortfarande saknades, och skulle väl ha förlängts än mera, om inte det stora roddgenombrottet 1948 kommit, då industrin kastade sina resurser i vågskålen. Hur pargasroddarna, frikostigt understödda av Kalkbergsbolaget, följt med i det grandiosa uppsving som vårt lands roddsport sedan dess fått, är för alla roddintresserade välkänt. Klubben, som sedan hösten 1949 går under namnet Pargas Kalks Roddare, disponerar nu ett fint båthus samt följande båtar: 1 åtta, 1 fyra, 1 tvåa utan styrman och 2 inriggare. Sommaren 1953 tränade ett dussin lag regelbundet, och inom Pargas Kalk utbreder sig roddintresset stadigt. Bland framgångar på tävlingsbanorna må nämnas fyra finländska mästerskap i olika klasser.

R. Lammert